

Reglugjörð

um sölu á iðnaðaráfengi, suðuvökva o. fl.

1. gr.

Í reglugjörð þessari táknað orðið „iðnaðaráfengi“ hverskonar vínanda eða áfengisvökva, blandaðan og óblandaðan, mengaðan og ómengaðan, sem flytja má til landsins og notaður er til iðnþarfa. Er þetta ýmist fullmengað, hálfmengað eða ómengað.

2. gr.

Fullmengaður er sá vínandi, sem mengaður er með 0.5% af pyridinbös-um og 2% af óhreinsuðum trjávínanda (methylalkohol), er í sjeu 20% acetone. Forstöðumaður áfengisverslunar ríkisins sjer um, að mengunin sje eins og að ofan segir.

3. gr.

Hálfmengaður er sá vínandi, sem mengaður er með efnum, sem fremur auðvelt er að ná úr vínandanum aftur, eða þá að mengunin er þess eðlis, að vínandinn verður ekki með öllu talinn óhæfur til drykkjar. Þar til telst til dæmis að taka vínandi mengaður með 0.5% terpintinolíu, eða 0.5% af bergamotolíu, eða með 5.5% af skellakki.

Vínandi mengast þannig með skellakki:

Í hverja 100 lítra af vínanda skal blanda 20 lítrum af skellakkupplausn, er búin er til úr 2 hlutum vínanda og 1 hluta skellakks.

Til vissra iðnþarfa má, ef þurfa þykir, menga vínandann með öðrum efnum en framantöldum, og getur þá forstöðumaður áfengisverslunar ríkisins borið sig saman við efnafræðing landsins um mengunarefnið, hvort það sje nothæft og hve mikið af því þurfi.

Ilmvötn, andlitsvötn, hárvötn og slíka vökva, er fyrst um sinn, eins og hingað til, hverri verslun heimilt að flytja til landsins í glösum, sem taka alt að $\frac{1}{4}$ — einum fjórða — lítra og selja í slíkum skömtum.

Ríkisstjórnin getur hvenær sem er tekið í sínar hendur innflutning og heildsölu þessara vökva.

4. gr.

Hver, sem þarfnast og ætlar að afla sjer iðnaðaráfengis eða áfengis til áttavita (til áttavita er blöndunin 4 hlutar spritts móti 5 hlutum vatns), skal

beiðast af lögreglustjóra sínum áfengisbókar, sem ráðuneytið sjer um að til sjeu **66**
 hjá lögreglustjórum landsins. Þegar lögreglustjóri hefir gengið úr skugga um **7. ágúst**
 að beiðandi þurfi iðnaðaráfengi, hverskonar áfengi og hve mikið hann þurfi, ritar
 lögreglustjóri nafn iðnaðarfyrirtækisins, vísindastofnunarinnar eða iðnaðar-
 mannsins framan á bókina, og í hana hve mikið og hvers konar áfengi hlutað-
 eigandi megi fá. Lítratöluna skal skrifa bæði með tölum og bókstöfum, og lög-
 lögreglustjóri setur nafn sitt og innsigli undir áritunina. Skal þess ávalt vandlega
 gætt, að beiðandanum sje ekki heimilað meira en hann þarf til iðnar sinnar eða
 fyrirtækisins, sem hann veitir forstöðu, og skulu lögreglustjórar í þessu efni
 fara eftir brjefi stjórnarráðsins frá 14. janúar 1918.

Lögreglustjóri skrásetur í bók hjá sjer allar áfengisbækur, er hann gefur
 út, og skal getið um hverja áfengisbók á skránni: 1) nafns og heimilis eiganda,
 2) atvinnu eiganda, 3) til hvers áfengið er ætlað, 4) hverskonar áfengi heimilað
 er (fullmengað, hálfmengað, ómengað), 5) hve mikið og hvernig afhenda megi
 (einusinni fyrir alt, mánaðarlega), 6) útgáfudags áfengisbókar.

Hinn 1. janúar og 1. júlí ár hvert falla allar áfengisbækur úr gildi, og
 má ekki afhenda áfengi eftir öðrum bókum en þeim, sem endurnýjaðar eru af
 lögreglustjóra með nýrri áritun eftir þessi mánaðamót síðastliðin, þá er áfengis
 er beiðst.

Ekki má afhenda í einu hjeraði (kaupstað eða sýslu) áfengi samkvæmt
 áfengisbók, sem gefin er út í öðru hjeraði (kaupstað eða sýslu), nema lögreglu-
 stjóri á staðnum, þar sem afhendingar er beiðst, hafi ritað í bókinu heimild
 sína til afhendingarinnar, og þá einu sinni að eins þann skamt, sem lögreglu-
 stjóri með áritun sinni heimilar. Slíka heimild skal lögreglustjóri færa á skrá
 sína yfir áfengisbækur, eins og fyrir er mælt um þær. Skal þess þá jafnframt
 getið, hvar áfengisbókin var gefin út og hvenær.

Sje um óvenjulega áfengisbeiðni að ræða eða í stærri stíl en talið er að
 fullnægi til þeirra iðna, sem stundaðar eru hjer á landi, ber lögreglustjórum
 að gjöra ráðuneytinu aðvart og beina slíkum málaleitunum til ráðuneytis-
 ins. Skulu í slíkum tilfellum sett þau skilyrði fyrir afhendingu, er telja má
 að veiti fullkomna tryggingu gegn misnotkun, verði beiðninni annars sint.

5. gr.

Lyfjabúðir og hjeraðslæknar, sem rjett hafa til lyfjasölu, láta af hendi
 áfengi til iðnþarfa eftir áfengisbókum, en áfengisverslun ríkisins ein má að
 lögum flytja til landsins áfengi þetta.

Sá sem samkvæmt reglugjörð þessari hefir öðlast rjett á iðnaðaráfengi
 og ætlar að afla sjer þess, skal snúa sjer til næsta sölustaðar. Gegn skriflegri
 beiðni um áfengi samkvæmt heimildinni má afhenda áfengið. Skal beiðnin
 undirskrifuð af eiganda áfengisbókarinnar. Komi eigandi áfengisbókar ekki
 sjálfur með hana og taki við áfenginu, verður sá, er áfengi sækir, að hafa skrif-
 legt umboð.

66

7. ágúst Seljandi geymir beiðnina og ritar í áfengisbókina afhendingardag, hve mikið afhent er, hve rarrar tegundar og hverjum. Setur svo undirskrift sína undir. Skal seljandi jafnan gæta þess vandlega, áður en áfengi er afhent samkvæmt áfengisbók: að afhenda þá tegund áfengis, er bókin heimilar, að ekki sje afhent meira en það, sem bókin heimilar á því tímabili, er yfir stendur.

Á hvert áfengisílat, sem afhent er, skal límdur seðill með nafni seljanda, tegundarheiti áfengisins og viðvörun um, að áfengið sje ekki notað til drykkjar.

Seljandi færir í áfengisbók hjá sjer skrá um allar áfengisafhendingar. Skal áfengisbókin færð eins og hjer segir:

Áfhend. dagur	Nafn og heimili kaupanda.	Útgáfust. áfeng.bók.	Ómengið lítrar	Hálfmeng. lítrar	fullmengið lítrar	Áthugasemdir

Í fyrsta dálk áfengisbókar seljanda skal færa 1) afhendingardag áfengisins, þá 2) nafn og heimili kaupanda, 3) útgáfustað áfengisbókar, 4) lítratölu, sem afhent var í þann dálk, sem við á í hvert sinn og síðast 5) athugasemdir, þar á meðal ef kaupandi ekki kemur sjálfur, hver tekur við áfenginu.

Áfengisbækur sínar skulu þeir sem áfengi afhenda samkvæmt reglugjörð þessari færa með nákvæmni og gæta þess að þær glatist ekki. Skulu bækurnar sendar áfengisverslun ríkisins þá er þær eru útskrifaðar eða ef sölunni er hætt.

6. gr.

Lögreglustjórar skulu tvisvar á ári, hinn 1. janúar og 1. júlí senda til áfengisverslunar ríkisins afrit af skrá sinni um áfengisbækur, er þeir hafa gefið út síðastliðið misseri. Skulu áfengisbækur, sem endurnýjaðar eru með áritun lögreglustjóra teljast útgefnar á ný, og færðar á skrána eins og fyrir er mælt að viðbættu orðinu „endurnýjun“.

Á sama hátt skulu þeir, er samkvæmt reglugjörð þessari hafa sölu á iðnaðaráfengi senda áfengisverslun ríkisins endurrit af áfengisbókinni hinn 1.

janúar og 1. júlí árlega ásamt öllum beiðnum þeim er afgreiddar hafa verið á **66**
 tímabilinu, og skrá um áfengisbirgðir, sundurliðaða eftir tegundum. 7. ágúst

7. gr.

Suðuvökva, sem áfengisverslun ríkisins, ein flytur til landsins, má hver verslun selja eftir þeim reglum sem hér segir:

Innanbæjar- eða innankauptúns mönnum má ekki selja meira í einu af suðuvökva en $\frac{3}{4}$ lítra, og öðrum ekki meira en 2 lítra. Ef sjerstaklega stendur á, svo sem ef um er að ræða skip, sem eiga langa leið fyrir höndum, má selja meira í einu en að ofan segir, en þá verður sjerstaklega að skrifa greinargerð þar um í áfengisbók seljanda. Sjerhver seljandi suðuvökva hefir áfengisbók, er hann færir eins og hér segir:

Áfhending. ardagur.	Nafn og heimili kaupanda og viðtakanda	Suðuvökvi	Áthugasemd

Í lok hvers ársfjórðungs sendir seljandi áfengisverslun ríkisins útskrift úr áfengisbók sinni fyrir hinn liðna ársfjórðung.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 7. ágúst 1922.

Sig. Eggerz.

Sigfús M. Johnsen.